

Административен съд - Добрич

ГР.ДОБРИЧ БУЛ.ТРЕТИ МАРТ No 5

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
14.6.2017 г.

Общински съвет	
Балчик	
Административно дело №	150/2017г
Входящ №	28
Дата	14.6.2017 г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ БАЛЧИК
като Ответник

Сблост ДОБРИЧ ГР.БАЛЧИК ПЛ.21 СЕПТЕМВРИ/НЕЗАВИСИМОСТ/ No 6

Приложено, връчваме Ви грегис от Решение № 264/13.6.2017г. по
Административно дело № 150/2017г., постановено от Административен съд -
Добрич, .

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ
при необходимост и право за това.

Забележка: Лица, чрез които не може да бъде връчено съобщението,
съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ДОБРИЧ
. насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

ДЕЛОВОДИТЕЛ.....

РЕШЕНИЕ

№ 264
13.06.
гр. Добрич,.....2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на шестнадесети май две хиляди и седемнадесета година, I троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА

ТЕОДОРА МИЛЕВА

при секретаря МАРИЯ МИХАЛЕВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслуша докладваното от съдия Георгиева административно дело № 150/ 2017 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Веселин Вичев срещу Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Балчик, приета от ОбС-Балчик на основание чл.9 от Закона за местните данъци и такси с решение №31 по Протокол №5/22.12.2016г. в частта на чл. 29,ал.1; чл.31,ал.1; чл.33,ал.1 и ал.2 и чл.43,т.10. С протеста се настоява, че тези разпоредби противоречат на законови разпоредби от по-висок ранг, съответно ч.7 от ЗМДТ,чл.4,ал.1 и ал.2 от ЗЗД, чл.60 от Конституцията и чл.279,ал.1 от АПК.

В съдебно заседание, протестиращият прокурор, поддържа протеста на изложените в него основания.

Ответникът – Общински съвет Балчик се представлява от адв.Гергана Димитрова,която поддържа представеното писмено становище и оспорва протеста по конкретно изложени аргументи.

Съдът, като обсъди аргументите в протеста и писменото становище на ответника, както и доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл.168, във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, предмет на оспорване, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, както и чл. 21, ал. 2 ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен акт. Съобразно разпоредбите на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовият нормативен акт подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като с оглед текста на чл. 186, ал. 2 АПК това важи и за прокурора, който може да подаде протест срещу акта.

От административната преписка по приемане на наредбата се установява, че са спазени изискванията на чл.27 ал.2 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местна администрация.Съгласно чл. 9 от ЗМДТ,общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.Следователно Наредбата е приета на валидно правно основание –

чл.9 от Закона за местните данъци и такси и чл.21, ал.2 от Закона за местно самоуправление и местна администрация.Приемането на Наредбата е съобразено с процесуалните правила на Закона за нормативните актове.

Относно съответствието на оспорените разпоредби с материалния закон съдът прецени следното:

Общият принцип,регламентиран в чл.15,ал.1 от ЗНА,предвижда,че всеки нормативен акт, трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен което означава, че съдебният контрол за законосъобразност на оспорените текстове на Наредбата, следва да обхване преценката дали регулираните с тях обществени отношения са в съответствие с нормативните актове от по-висока степен.

В чл. 29, ал. 1 от Наредбата е регламентирано, че при целодневна организация на предучилищното и задължителното предучилищно образование във всички групи родителите или настойниците заплащат месечна такса за храна в съответствие с месечния доход на член от семейството,спрямо минималната работна заплата както следва:

до 0,5 МРЗ-10,00 лева;

от 0,5 до 1 МРЗ- 15,00 лева;

от 1 до 2 МРЗ-20,00 лева;

над 2 МРЗ-25,00 лева.

Съгласно чл.7,ал.1 от ЗМДТ местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.Видно е,че в случая таксата е определена не въз основа на необходимите разходи, а въз основа на месечния доход на член на семейството, а това безспорно е дискриминация по признак „имуществено състояние“, съгласно чл.4.ал.1 от Закона за защита срещу дискриминация.В чл.7 от същия закон са изброени изключенията, които не са дискриминация, но определянето на такси не е сред тях.

Неоснователно е твърдението на ответника,че протестираните разпоредби са в съответствие с чл.7 и чл.8, ал.1,т.3 от ЗМДТ. В чл.8, ал.1 законодателят е определил принципите, които Общинският съвет следва да спазва при определяне размера на таксите и т.3, която се сочи е постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси. Този принцип обаче е на трето място, а принципът за възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата е на първо място. Освен това не е ясно как точно се постига справедливост,след като се дискриминират родителите или настойниците с по-високи доходи, при предоставяне на една и съща услуга,при това при пряка дискриминация. Ако общината има желание да подпомогне родителите с по-ниски доходи,то това следва да стане по реда на ал.6 от чл.8 от ЗМДТ съгласно която, общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси по ред, определен с наредбата по чл.9. Този ред обаче,следва внимателно да определи критериите ,като отчете и обстоятелството, че са налице нормативни актове, по силата на които държавата подпомага социално слабите семейства. Следователно протестът в тази му част е основателен и следва да бъде уважен.

По изложените съображения протестът следва да бъде уважен и по отношение на чл.31,ал.1 и чл.33, ал.1 и ал.2 от Наредбата които предвиждат съответно:

за установяването на дохода при определяне на таксите за храна за месец при целодневна организация,родителите или настойниците подават декларация до директора на детското заведение и удостоверения за дохода през предходните шест месеца;

за полудневна организация на предучилищно и задължителното предучилищно образование в детските градини родителите/настойниците на децата заплащат 75% от сумите по чл.29,ал.1;

за почасова организация на предучилищното и задължителното предучилищно образование в детските градини родителите/настойниците на децата заплащат 25% от сумите по чл.29,ал.1.

Следващият протестиран текст е на чл.43,т.10 от Наредбата.В чл.43 се определя размерът на таксите за технически услуги, като в т. 10 е записано – определяне на депозит за възстановяване на улични настилки-40 лева на кв.м. В мотивите на протеста се сочи, че с въвеждането на депозита, общината иска да гарантира разходи за извършване на бъдеща дейност.Съгласно чл.60 от Конституцията се заплащат данъци и такси, установени със закон.Прокурорът счита, че неправилно обезпечаването на имуществените интереси на общината се приравняват на предоставянето на услуга. Регламентацията им в общинската наредба може да бъде асоциирана със своеобразна обезпечителна мярка,но тя е в крещящо противоречие с чл.279,ал.1 от АПК,според който такава се предприема едва на основание на влязло в сила изпълнителнс основание и то, когато изпълнението на задължението е невъзможно,или се затруднява.

Очевидно е, че депозитът не е нито данък,нито такса, а възстановяването на улични настилки не е техническа услуга и за нея не следва да се определя такса. Административният съд напълно споделя изложените в протеста съображения за незаконосъобразност на чл.43,т.10 от Наредбата, като противоречаща на норми от по-висок ранг предвид което протеста и в тази му част следва да бъде уважен.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 35. 00 лв. /тридесет и пет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“.

Така мотивиран, както и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд – Добрич, I троен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич разпоредбите на чл. 29,ал.1; чл.31,ал.1 ; чл.33,ал.1 и ал.2 и чл.43,т.10 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Балчик, приета от ОБС-Балчик на основание чл.9 от Закона за местните данъци и такси с решение №31 по Протокол №5/22.12.2016г.

ОСЪЖДА Община Балчик да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноси в размер на 35.00 лв. /тридесет и пет лева/.

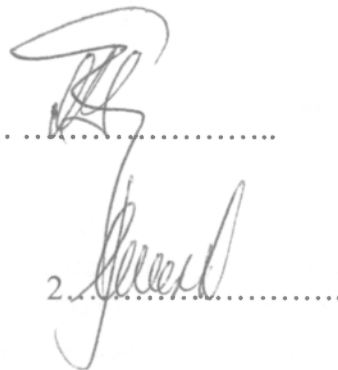
Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба в четирнадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

След влизането му в сила решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. ....

2. ....